

over, om den ubillige Avance ligger paa det sidste Led eller paa et af de foregaaende Led. Den vil kunne modtage Klagerne og vil derefter ved videre Indberetning kunne hidføre en Forholdsregel mod de Misbrug, der har fundet Sted. I saa Henseende er Lovforslaget ganske i Overensstemmelse med den engelske Lov mod ubillig Fortjeneste.

Jeg skal da tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling, idet jeg henstiller, at man ved grundig Overvejelse af det tilvejebringer den bedst mulige Ordning af dette Forhold. Der er her det særlige Forhold til Stede, at gældende Regler allerede forefindes, at disse vedbliver at gælde, indtil man maatte beslutte deres Ophævelse enten ved denne Lov eller paa anden Maade, at man altsaa maa afveje overfor hinanden Betydningen af de gældende Bestemmelser og de nye, som her foreslaas, og derefter tage sin Beslutning. Jeg for mit Vedkommende skulde tro, at det var rigtigt nu at gaa til den Lovfæstelse af disse Regler, som her foreslaas, med den nye Bestemmelse tilføjet, som jeg tror, vil være af ikke ringe Betydning uden at rumme den Fare, som Bestemmelsen i den oprindelige Form havde. Lovforslaget er ligesom de nugældende Bestemmelser selvfølgelig tænkt som værende af midlertidig Karakter. Bestemmelserne foreslaas at skulle gælde i et Aar. Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af Fuldmyndighedsalderen.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4572).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 51 Stemmer mod 27.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915, jfr. Lov Nr. 159 af 20. Marts 1918 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3891; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2395).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Johannes Pedersen): Der har ikke i Udvalget kunnet opnaas Enighed om dette Lovforslag. Der ankes over, at de to Husmandskreditforeninger saa ofte beskæftiger Lovgivningsmagten med Spørgsmaal om Forhøjelsen af Grænsen for Værdien af de Ejendomme, hvori Foreningen kan give Laan, og det kan ogsaa siges at være rigtigt, idet de har faaet en Forhøjelse i 1912, en i 1915 og en igen i 1918. Sagen er imidlertid, at hver Gang Kreditforeningerne har søgt om Forhøjelse, har de aldrig faaet det Ønske opfyldt, som de har fremsat, der er altid blevet klippet en Del af. Hver Gang Kreditforeningerne har ønsket Forhøjelse, har de ikke forlangt mere, end hvad der var højest nødvendigt, for at de kunde beholde og betjene de Laantagere, der hidtil har været Medlemmer af Foreningen. Sidste Gang, i 1918, ønskede man kun en Forhøjelse paa 3 000 Kr. for Ejendomme med Jordtilliggende og 2 000 Kr. for Ejendomme uden Jordtilliggende. Dette Ting imødekom Ønsket, medens Landstinget ingen Forhøjelse vilde give for Ejendomme uden Jord og kun 2 000 Kr. for Ejendomme med Jord. Der er nu sket en saa stærk Stigning, at vi har været nødt til at komme igen. Naar man siger, at den Forhøjelse, der nu forlanges, vil medføre en Konkurrence overfor de øvrige bestaaende Kreditforeninger, er dette ikke rigtigt, thi denne Konkurrence har allerede været til Stede fra Foreningens Oprettelse, idet bestaaende Kreditforeninger hele Tiden har haft Lov til at give Laan ned til 600 Kr.s Størrelse. Konkurrencen mellem de forskellige Kreditforeninger har altsaa eksisteret hele Tiden. Naar vest-